

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

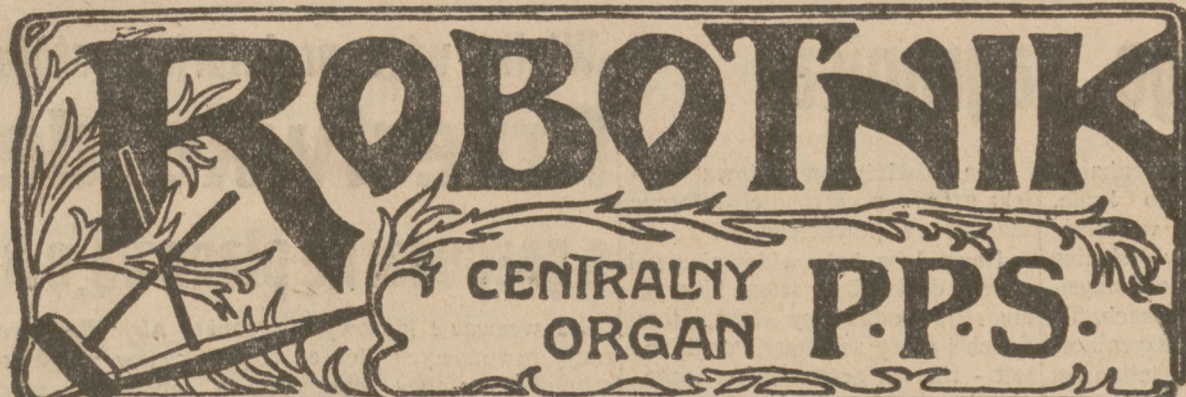
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 pól
do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa niszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.13-88

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatne
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

„Linja podziału“ Szturm „pułkowników“

Używam terminu: „pułkownicy“, jako terminu umownego, do którego ludzie się przyzwyczaili; bo chodzi właściwie nie o żadną szarżę, tylko o pewną grupę polityczną wewnątrz obozu „sanacyjnego“, o grupę która — wraz z upadkiem p. Ślaska — straciła monopol stuprocentowy na kierowanie losami Państwa. Ta grupa właśnie zlikwidowała swego czasu próby „złagodzenia systemu“, podjęte przez p. prof. Bartla. Ona była motorem „nowego ustroju politycznego“. Ja reprezentuję niejako oficjalnie „Gazeta Polska“.

Artykuł niedzielny „Gazety“ p. t. Linja podziału można więc uznać za deklarację „urzędową“ owej grupy. Artykuł wywarł w kołach politycznych duże wrażenie. Istotnie! Oddawał już nie było w prasie „sanacyjnej“ równie wyraźnego oświadczenia.

„Gazeta Polska“ rozumuje tak: od r. 1926 do r. 1935 autorytet marszałka Piłsudskiego rościł nieprzerwanie; ale teraz, po zgonie marsz. Piłsudskiego, nastąpiło „zachwianie się i załamanie“ wiary w system i w jego wartość. „Gazeta Polska“ zapewnia, że

„dół podawnemu pragnie być rozumnie rządzone, pragnie porządku i ładu...“

Ale „w łonie niektórych kół inteligencji... powstał niewątpliwie prąd reakcji przeciw temu, co wniósł do psychiki polskiej lata 1926-1935...“

Kto to jest — ta „inteligencja“, która już nie wierzy w trwałość systemu!

„Gazeta Polska“ wymienia ks. Janusza Radziwiłła, t. zn. konserwatystów, sen. Felicjana Lechnickiego i — pośrednio — („pisma, nazywające się „radikalnymi“) — „Kurier Poranny“, t. zn. „lewicę sanacyjną“, poczem kończy bardzo kategorięcznie:

„...Z całą decyzją i z całą determinacją, na jaką nas stać, — winniśmy już swój głos ostrzeżenia podnieść i powiedzieć wyraźnie, że walka z nami łatwa nie będzie. Dla nikogo!“

„Gazeta Polska“ sędzi, że i ks. Radziwiłł, i sen. Lechnicki zmierzają — świadomie czy nie świadomie — do tego, by nastąpiła zmiana „zasadniczego kierunku polityki państwowej“, by powróciła „Polska przedmowa“.

Opinia publiczna przyjęła ten artykuł, jako „atak frontowy“ na gabinet pp. Kościłkowskiego i Kwiatkowskiego. Intencje autora są w tym wypadku raczej obojętne.

Z naszego punktu widzenia chciałbym podkreślić trzy — przedewszystkiem — sprawy: 1) przypuszczenie „Gazety Polskiej“, że „dół“ pragnie „być rządzone podawemu“, trzeba traktować, jako mimowolny dowcip ludzi, którzy nie mają naj-

mniej pojęcia o tem, co kraj przeżywa i co się w kraju dzieje;

2) atak „Gazety Polskiej“ uderza bezpośrednio w te dwa obozy „sanacyjnego“, które są jedynym łącznikiem systemu i niektórych kół społeczeństwa; konserwatyści — to pewien kierunek myśli i pewne ugrupowanie społeczne; tak zw. lewica „sanacyjna“ — to resztki dawnych organizacji „sanacyjnych“ typu masowego; z chwilą, gdy „Gazeta Polska“ od zębygnie się i od jednych i od drugich — pozostaje tylko... aparat biurokratyczny;

3) problem „powrotu do Polski przedmowej“ w ogóle nie istnieje; historia nie zna takich powrotów; istnieje natomiast problem zupełnie inny — problem przebudowy ustrojowej Polski; a — obok niego — istnieje zagadnienie wolności politycznej i osobistej, do której ludzie znów zatęsknili z siłą żywiołową.

Sytuacja na froncie

Walki o Makalle

Niewyjaśniona sytuacja na froncie południowym

Sytuacja na froncie północnym jest coraz mniej korzystna dla wojsk włoskich. Wiadomości o zdobyciu Makalle przez Abisyńczyków okazały się przedwczesne. Niemniej nacisk wojsk etiopskich na tym odcinku wzrasta z każdym dniem. Co noc większe lub mniejsze oddziały Abisyńczyków podejmują ataki na pozycje włoskie na zachód od Makalle. Na tem tle właśnie powstały pogłoski o zajęciu miasta. Równocześnie na północno - zachód od rzeki Takazze partyzantki oddziały Abisyńczyków niepokoją bez przerwy posterunki włoskie. Wskutek tych ataków lotnicy włoscy czuwają bez przerwy i po nadejściu wiadomości o ataku abisyńskim startują na tylnym dla bombardowania przed celnika. Przeważnie jednak przed ich przylotem Abisyńczycy giną bez śladu w znanym sobie terenie. Sytuacja wojskowa na tym terenie jest dla Włochów rozpaczliwa. Makalle jest z 3 stron otoczona. Na czwartym odcinku korpus włoski jest wciąż zagrożony przez wianem łączności z główną bazą operacyjną w Adui. Eksperci wojskowi sądzą, że Włosi, którzy posiadają niewielki garnizon w Makalle, będą wkrótce musieli się wycofać. Nie wydaje się rzeczą prawdopodobną, żeby Abisyńczycy przedsięwzięli koncentryczny atak na Makalle. Przypuszczalnie będą oni usiłowali odciąć siły włoskie od ich baz. Główne natarcia Abisyńczyków rozwija się w Tembien

Znaczenie walk w Tembien polega nie na ewentualnym zdobyciu Makalle, lecz na unieruchomieniu wszystkich korpusów włoskich. Sztab abisyński podejmując akcję partyzancką na froncie pół-

nocnym, dążył przedewszystkiem do sparaliżowania armii włoskiej, i uniemożliwienia dalszego pochodu na południe. Ten plan został przez Abisyńczyków zrealizowany w stu procentach. Nieliczne oddziały partyzantki (w Tembien podobno znajduje się tylko 400 Abisyńczyków) unieruchomiły całą olbrzymią, świetnie uzbrojoną armię włoską. Wszystkie trzy korpusy włoskie są strzymane w szachu przez partyzantkę oddziały. Każda luka, która nastąpiłaby w grupowaniu powstaje w armii włoskiej, jest natychmiast wyzyskana przez Abisyńczyków. Włosi przytem nie mają pojęcia, jaka jest liczebność oddziałów abisyńskich krążących na dobrze znanych sobie terenach. Lotnictwo nie jest absolutnie w stanie ustalić gdzie skoncentrowane są znaczniejsze siły Abisyńczyków. Niedawny atak wojsk etiopskich pod Mai-Timchen zakończony dużym sukcesem Abisyńczyków, zaskoczył zupełnie dowództwo włoskie. Okazało się, że Abisyńczycy, mimo kłopotów i czuwających bez przerwy lotniczych obserwatorów włoskich przeprowadzili koncentryczny atak na Makalle, gdzie doszło do potyczek. W każdym razie samo zaniechanie marszu jest klęską dla dowództwa włoskiego, nie mówiąc już o tem, że

„Gazety“ o „dole“, który pragnie, żeby było „podawemu“. Co to jest? nieprawdopodobna naiwność? tupet śmieszny, bo zbyt jawnie sprzeczny z rzeczywistością? aż tak daleko sięgający brak orientacji? Czyżby do prawdy należało powtarzać znane powszechnie prawdy:

1) że nikt w Polsce — dosłownie nikt — nie uważa p.p. „pułkowników“ za naturalnych sukcesorów marsz. Piłsudskiego;

2) że wyniki kierowania Państwem przez p.p. „pułkowników“ wypadły wręcz fatalnie we wszelkich dziedzinach, i w dziedzinie gospodarczej, i w dziedzinie polityki zagranicznej, i w stosunkach wewnętrznych, i w zakresie oświatowo - kulturalnym, i... w dziedzinie moral-

ności publicznej; to ostatnie nie jest najmniej ważne.

Dlatego też, gdy „Gazeta Polska“ komunikuje, że

„walka z nami łatwa nie będzie. Dla nikogo“.

należy uwypuklić i stronę odwrotną medalu:

powrót Panów do pełni władzy tak samo łatwo nie przejdzie.

Bo kraj Panów powrotu tak łatwo nie zaakceptuje...

M. NIEDZIAŁKOWSKI.

Proces o zabójstwo min. Pierackiego

Wyrok

Trzy wyroki śmierci, zamienione na więzienie dożywotnie

Wczoraj o g. 12 w południe Sąd Okręgowy w Warszawie ogłosił wyrok w procesie o zabójstwo min. Pierackiego. Sąd przyjął w

zasadzie tezę oskarżenia; uznał, że zabójstwo zostało dokonane przez Grzegorza Maciejkę i z tego punktu widzenia określił winę każdego z oskarżonych.

Wyrok opiewa:

1) STEFAN BANDERA skazany został na karę śmierci, zamienioną na skutek amnestji na więzienie dożywotnie i utratę praw na zawsze;

2) MIKOŁAJ LEBED i JAROSŁAW KARPINEC skazani zostali na taką samą karę;

3) MIKOŁAJ KŁYMYSZYN skazany został również na dożywotnie więzienie i utratę praw na zawsze;

4) DARJA HNATKIWSKA skazana została na 15 lat więzienia i utratę praw na 10 lat;

5) BOHDAN PIDHAJNY skazany został na więzienie dożywotnie i utratę praw na zawsze;

6) IWAN MALUCA skazany został na 12 lat więzienia i utra-

tę praw na 10 lat;

7) JAKÓB CZORNIJ skazany został na 7 lat więzienia i utratę praw na 10 lat;

8) EUGENJUSZ KACZMARSKI skazany został na 12 lat więzienia i utratę praw na 10 lat;

9) ROMAN MYHAL skazany został na 12 lat więzienia i utratę praw na 10 lat;

10) KATARZYNA ZARYCKA skazana została na 8 lat więzienia i utratę praw na 10 lat;

11) JAROSŁAW RAK skazany został na 7 lat więzienia i utratę praw na 10 lat.

Po ogłoszeniu wyroku oskarżeni Bandera i Lebed wnieśli okrzyki w języku ukraińskim i zostali siłą usunięci z sali obrad. Ostatnią prośbę adw. Horbowego o przewrót celem naradzenia się ze skazanymi co do dalszych kroków apelacyjnych Sąd odrzucił.

Wojna i dyplomacja

Taktyka Rządu angielskiego w Genewie

Według doniesień pism angielskich gabinet angielski prawdopodobnie jeszcze w bieżącym tygodniu odbędzie pierwsze po przerwie świątecznej posiedzenie, na którym oprócz kwestji stosunków angielsko - egipskich, żądań górników oraz innych spraw wewnętrzno - politycznych omówionem będzie szeroko zagadnienie włosko - abisyńskie.

Większość dzienników wyraża przekonanie, że rada ministrów w sprawie sankcji naftowych oraz nowych propozycji pokojowych zajmie stanowisko wyczerkujące. Również w Genewie Anglia nie będzie narazić odgrywać czynniejszej roli, pozostawiając inicjatywę innym państwom.

Korespondent polityczny „Morning Post“ przypuszcza, że w łonie gabinetu uawnia się poważne sprzeczności co do taktyki Rządu angielskiego w sprawie zlikwidowania wojny włosko - abisyńskiej.

Jak donosi korespondent dyplomatyczny „Daily Mail“, większość członków gabinetu uważa rozsze-

renie sankcji na naftę i jej przerwę za groźbę dla pokoju. Niektórzy ministrowie jednak, ci zwłaszcza którzy spowodowali odrzucenie paryskich propozycji pokojowych, — przypuszczają, że wprowadzenie sankcji naftowych jest koniecznym warunkiem szybkiego zlikwidowania zatargu włosko - abisyńskiego. Minister spraw zagranicznych Eden pragnie jednak przed zastosowaniem środków ostatecznych wykorzystać wszystkie możliwości pokojowego zlikwidowania zatargu.

Wielkie wrażenie wywołała podana przez dzienniki sensacyjna wiadomość o przygotowaniu nowych propozycji pokojowych przez Rząd belgijski. Plan Rządu belgijskiego przewiduje rzekomo utworzenie specjalnej komisji Ligi Narodów, która udałaby się do Abisynji dla zbadania istoty stanu rzeczy. Równocześnie z wysłaniem komisji nastąpiłoby miało zawieszenie broni. (ATE.)

Z ruchu socjalistycznego zagranicą

W HISPANII

W Hiszpanii, jak wiadomo, rozwiązano Kortezy (sejm) i rozpisało nowe wybory.

Zanim jeszcze to nastąpiło, rząd Valladerea uchylił zakaz ukazywania się pism lewicowych, wprowadzony po wybuchu powstania październikowego 1934 r. Wyszyli więc ponownie wydawnictwa socjalistyczne, a przede wszystkim ukazał się organ centralny Partii socjalistycznej „El Socialista”, ozdobiony na czele numeru portretem Pabla Igleciasa, założyciela Partii i jej organu centralnego.

Jednocześnie Rząd zezwolił na otwarcie wszystkich domów robotniczych w kraju, zamkniętych od czasu rewolucji październikowej.

Z depesz wiemy, że przewodniczący Partii tow. Caballero, świeżo uwolniony w procesie politycznym, złożył urząd przewodniczącego. Chodziły słuchy, jakoby dymisja wynikała na tle różnicy poglądów co do stosunku Partii do tworzącego się — a podobno już powstałego — Frontu Ludowego.

Okazuje się jednak, że przyczyną dymisji było co innego, a mianowicie:

Na Radzie naczelnej Partii, zwołanej po zwolnieniu Caballera z więzienia, wywijała się dyskusja na temat stosunku frakcji socjalistycznej w parlamencie do egzekutywy partyjnej. Postawiono wniosek, by w przyszłości egzekutywa wyrażała swój pogląd na wszystkie sprawy, o które zwróci się do niej frakcja i by — o ile okoliczności na to zezwolały, lub w grę będą wchodziły doniosłe sprawy — zwoływała radę naczelną.

Tow. Caballero zwał ten wniosek, nie ze względów zasadniczych, lecz formalnych, ponieważ wniosek — jego zdaniem — sprzeciwiał się statutowi Partii, który może być zmieniony tylko przez kongres.

Wniosek jednak przeszedł większością głosów i wobec tego Caballero podał się do dymisji, której nie chciał cofnąć mimo osobistych nalegań towarzyszy.

Zanim ogół członków Partii w głosowaniu powszechnym wybrał nowego przewodniczącego, funkcje jego spełniać będzie wiceprzewodniczący.

TRZECI GABINET STAUNINGA W DANII

Zwycięstwo wyborcze, osiągnięte przez rząd Stauninga w listopadzie r. ub., stało się punktem wyjścia energicznej polityki w różnych dziedzinach życia politycznego.

Pierwszym aktem Rządu było odnowienie składu. Ministrem obrony krajowej, którym poprzednio był premier Stauning, został tow. Alsins Andersen, były sekretarz partyjny. Wraz ze zmianą osoby nastąpiła też zmiana polityki. Wobec zmienionych warunków zewnętrznych, wobec groźby hitleryzmu i uchwał sankcyjnych Ligi Narodów, Rząd socjalistyczny Danii nie może narazie prowadzić dotychczasowej polityki i musi powiększyć siłę obrony kraju. Budżet wojskowy przewiduje wzrost wydatków o kilka milionów koron.

Pozatem zmieniono osoby czterech innych ministrów socjalistycznych. Premier Stauning oświadczył, że w ten sposób otwiera drogę do Rządu nowej generacji socjalistycznej, zajmującej miejsce starej generacji, tworzącej pierwszy Rząd socjalistyczny z r. 1924.

Z prac nowego Rządu zasługują na uwagę:

Przyjęcie ustawy, upoważniającej Rząd do poczynienia niezbędnych kroków w związku z zastosowaniem sankcji Ligi Narodów.

Rządowi udało się uzyskać przedłużenie ustawy w sprawie kontroli dewiz zagranicznych. Właśnie ta ustawa była przedmiotem gwałtownych ataków na Rząd ze strony konserwatystów i bogatych chłopów i stała się przyczyną rozwiązania poprzedniej Izby. W senacie oba te stronnictwa mają jeszcze większość i głosowały przedtem przeciw przedłużeniu ustawy.

Obecnie konserwatyści rozmyślili się i nauczani doświadczeniem kłeski wyborczej nie zwalczali ustawy, którą też przedłożono. Jest to duże zwycięstwo Rządu.

W innej znów sprawie wybory wyszły na dobre faszystującej partii chłopskiej, która swego czasu

urządziła „pochód na Kopenhagę” i udała się ze skargą do króla. Rząd zawarł umowę z włościanstwem w sprawie dostawy słoniny na rynek wewnętrzny po korzystnych dla włościanstwa cenach. To złagodziło opozycję faszystującej części włościan, która podobno jest skłonna zgodzić się na współpracę z Rządem i poprzeć jego żądania w sprawie podwyżki świadczeń dla bezrobotnych, którym wygasł termin korzystania z zasiłków.

Minister sprawiedliwości złożył projekt ustawy o zrównaniu w prawach dzieci nieślubnych ze ślubnymi.

W dniu wyroku

Proces o zabójstwo min. Pierackiego

Wrażenia spoza sali sądowej

Dzień wyroku... Ostatni akt procesu, a zarazem ostatni dzień roku według kalendarza grecko-katolickiego.

Od wczesnego ranka ulica Miodowa jest gęsto obstawiona policją. — Patroli konne i piesze znajdują się co kilka kroków. W bramach silne rezerwy. Na podwórzu sądowym spaceruje szereg patroli. Na dole w holu, na schodach ilość policji mundurowej i tajnej zwiększona. Biletu wstępu kontrolowane są powielokroć.

Jak mówią, prasa zagraniczna, — prowincjonalna i warszawska ledwie może się pomieścić w obszernych ławach prasowych. Na sali, która jak dotąd poza momentami przemówień, świeciła pustkami, teraz tłok niedo- opisania. Na dole w holu gromadzą się dziennikarze, którzy nie mogli zdobyć biletów wstępu, a czekają na jaknajwcześniejsze zdobycie wyroku. Nastrój nawiązuje tu pełen zdenerwowania.

Przed 12-tą z bocznego wejścia ukazuje się długi szereg granatowych mundurów. Pomiędzy tą w dwójnasób zwiększoną eskortą postępują oskarżeni. Idą na schody, w górę. Są spokojni, twarze ich wyrażają opanowanie. Może są nieco bledsze, może nieco bardziej bliznowate mają oczy, ale ruchy ich nie zdradzają nawet zdenerwowania, które rzuca się w oczy u publiczności.

Mijają długie minuty. Denerwuje nas oczekiwanie. Jest już po 12. Tam na górze w wielkiej pięknej sali padają teraz słowa wyroku... tam na górze oczy wszystkich śledzą usta, które dają odpowiedź, na pytania, przez tyle tygodni rodzące się w każdej głowie: jak skazają.

Na schodach słychać szybkie kroki. To pędzą dziennikarze, którzy spieszą do telefonów. Padają krótkie słowa: trzy wyroki śmierci, zamienione w skuteczną amnestję na dożywotnie więzienie, dwa wyroki więzienia dożywotniego, 15 lat, 9, 8, 7... Znowu kroki... cićkanie, powolne... To eskorta sprowadza Bandera, usuniętego z sali za okrzyk... Bandera jest bledy, jak ścian, tylko oczy jego płoną gorączkowo. Po chwili sprowadzają i Łabęda. Na ogniste wypieki na twarzy i zwykły iroczniczy uśmiech na ustach...

Potym znowu cisza... Na górze czytają uzasadnienie wyroku. Na górze padają słowa motywów. Dla- czego.

Mijają znowu minuty. Dziesięć, piętnaście, dwadzieścia. Nagle dola- tuje nas odległy przytłumiony hałas. Skończyło się — mówi policja... To sala wstaje... Sąd wychodzi.

Na schodach zaczyna się ruch... Znowu pędzą dziennikarze, spiesząc do telefonów. Po nich ukazują się znowu szereg granatowych mundurów... a między nimi skazani... Tworzą ich mowiów o tem, co przeżyli przez tę godzinę od chwili, gdy wstępowali na te schody... Wypieki na twarzach, oczy pełne wyrazu. Kolej- no niłką w drzwiach do pokoju wię- źniów...

Schodzą teraz publiczność... tłum- nie hałaśliwie, omawiają wyrok. — Teraz znów idą rodziny... Pochylni, bledy ojciec Zarzyckiej, drżący, z twarzą zalaną łzami matka Hnatkiew- skiej, idą wszyscy ci, co przez długie tygodnie w kącie sali sądowej, zdo- łali oczyma codziennie podzieraćli oskarżonych, co śledzili usta każdego ze świadków, z których paść miały słowa, mające zaważyć na losie tych 12-tu.

Ostatni schodzą obrońcy... czterej obrońcy oskarżonych. Na twarzach ich powaga, spokój i zrozumienie...

Min. oświaty przygotował projekt ustawy o całkowitej reformie szkolnictwa powszechnego.

Nowa Izba była widownią gwałtownej dyskusji na temat hitleryzmu. Przewodniczący Izby, tow. Frisch i nowy sekretarz Partii Hedtoft — Hansen zdemaskowali organizację młodzieży konserwatywnej, mającej charakter hitlerowski. Przywódcy tej młodzieży okazali się zwykłymi oszustami, malwersantami i złodziejami. Przywódca partii konserwatywnej musiał — pod atakiem socjalistów — odzignąć się od własnej młodzieży.

wypełnili wszystko, co wypełnić im danem było. Ostatnia karta procesu została dziś zamknięta...

Pustoszeje gmach sądu, na podwórzu tworzą się jeszcze grupy. Ludzie wymieniają wrażenia, opinie... a w kącie dziedzińca czernieją ponure sylwetki aut więziennych, oczekujących na skazanych... ostatni dzień roku... grecko-katolickiego... ostatni dzień długiego procesu...

I. K.

Wielki wiec proletariatu stolicy

Przeciwko „deflacji” Do walki o gospodarkę planową, o Rząd Robotniczo-Włościański

Na wezwanie klasowych organizacji zawodowych liczne rzesze robotników stolicy zebrały się w ubiegłą niedzielę na wielkie zgromadzenie na obszernym dziedzińcu przy ul. Wareckiej Nr. 7.

Dziedziniec i brama nie mogły pomieścić tłumów proletariuszy, to też wielu przybyłych z opóźnieniem musiało zrezygnować z udziału w zgromadzeniu.

Zagajał i przewodniczył w imieniu Warsz. Rady Zw. Zaw. tow. Piontek, następnie przemawiali tow. tow.: Zdanowski, Wróbel, Lichtensztajn i Gajewski. Mówcy

wskazywali na beznadziejność sytuacji mas pracujących przy obecnej polityce „deflacji” oraz podnieśli znaczenie postulatów ruchu socjalistycznego, jak podwyżka płac, skrócenie czasu pracy. Podnosili również konieczność wzmocnienia frontu pracowników fizycznych i umysłowych w walce o chleb i pracę, o gospodarkę planową i Rząd Robotniczo - Włościański.

Wywody mówców przyjmowane były burzą oklasków.

Jednomyślnie uchwalono następującą rezolucję:

Dekrety o podatku dochodowym godzą w bezpośrednie interesy całego świata Pracy.

Aby odparować skutki tych dekretów zorganizowani zawodowo robotnicy i pracownicy umysłowi muszą podjąć akcję o: a) podniesienie płac, b) skrócenie czasu pracy do sześciu godzin na dobę, c) zawarcie umów zbiorowych we wszystkich gałęziach przemysłu i rzemiosła.

Celem przygotowania tych walk wszystkie Organizacje podejmą akcję masową przez zwoływanie ogólnych zgromadzeń oraz zebrań fabrycznych i warsztatowych.

Zebrań wita z uznaniem obudzenie się nastrojów walki wśród pracowników umysłowych i wy- wa wszystkie Organizacje do walki o plan gospodarczy i o Rządy robotników i chłopów.

Zebrań ostro protestuje przeciwko przesładowaniom, wymierzonym w strejkujących, robotników.

W niedzielę z rana w siedzibie

Redakcja nasza czynna jest:

W dnie powszednie od 9.30 rano do 19.30 wiecz. bez przerwy i od 22.30 w nocy.

W niedziele i święta: Od 22-ej w nocy.

Interesantów przyjmuje się w godz. 13.30—15 pp.

DEPESZE

Na Dalekim Wschodzie Japonia okupuje Chiny Akcja wojsk „czerwonych”

Z Szanghaju donoszą: Miasto i stacja kolejowa Tangu zajęte zostały przez oddziały japońskie. — Minister komunikacji Rządu nankińskiego Czan-Kun-Czuan po pertraktacjach prowadzonych w Pekinie zgodził się na oddanie całej kolei Pekin — Szanghaj pod zarząd komitetu autonomicznego Chin Północnych. Komitet ten pozostaje pod wpływem Japonii. (ATE.).

Z Szanghaju donoszą: W Nankinie odbyła się wielka demonstracja studentów przeciwko ugodowej polityce marszałka Czan-Kaj Cze-ka. Po ulicach miasta przeciągały kolumny studentów, wznosząc okrzyki przeciwko Rządowi i przeciwko Japonii. Liczba manifestantów wynosi kilka tysięcy. Ge-

neralny konsulat japoński jest strzeżony przez liczne oddziały policji. Z prowincji Hopei donoszą, że na stacji Inczen policja rozprysła oddział studencki, maszerujący wzdłuż toru kolejowego. — Starcia z policją pociągnęły za sobą kilka ofiar wśród studentów. (ATE.).

Z Tokio donoszą: Według informacji dziennika „Asahi”, czerwona armia chińska pod dowództwem Ho-Luna wzniosła natarcie na wojska rządowe w prowincji Honan. Grupa czerwonych liczy ponad 20.000 żołnierzy. Oddziały Ho-Luna dążą do połączenia się z drugą grupą „czerwonych” armii chińskiej, która pod dowództwem Czude prowadzi walki w prowincji Szeczuan. (ATE.).

Na Bliskim Wschodzie Pakt państw muzułmańskich

„Times” donosi z Angory, że w najbliższej przyszłości podpisany zostanie prawdopodobnie w Bagdadzie pakt o nieagresji między Turcją, Persją, Afganistanem i Irakiem na wzór paktu bałkańskiego. Projekt tego paktu parafowany był w Genewie w okresie zgromadzenia Ligi Narodów. W brytyjskich kołach politycznych przywiązują do tego paktu dużą wagę i

podkreślają, że zawarty on będzie w całkowitem porozumieniu zarówno z W. Brytanią, jak i Rosją Sowiecką, co, zdaniem angielskich koł politycznych, stanowi dowód uzgodnienia sprzecznych do niedawna interesów politycznych W. Brytanii i Rosji Sowieckiej w odniesieniu do państw muzułmańskich w Azji. (PAT.).

W Komisji Budżetowej nowego Sejmu

Budżet emerytur, rent i zaopatrzeń

Wczoraj Komisja Budżetowa nowego Sejmu rozpatrywała budżet emerytur, rent i zaopatrzeń. Budżet ten preliminowany jest w wysokości 260 milionów 900 tys. zł. i stanowi 11,8 proc. globalnych wydatków administracji państwowej. Ogółem emerytur mamy 88.782, zaś osób pobierających zaopatrzenia bez b. pracowników kołowych, pocztowych, lasów państwowych i monopoli 261.781.

Z referatu p. Wagnera dowiadujemy się, że teraz żaden urzędnik nie może być przeniesiony w stan

spoczynku bez zgody ministra skarbu.

Budżet rent będzie zdaniem referenta stale małym spowodu śmiertelności. W ostatnich 6 lat liczba sierot znacznie spadła ze 110 tys. na 28 tys. Tak samo maleją zaopatrzenia pawstańców z 1863 oraz pensje oderowe.

Po dyskusji w której głos zabierał dwukrotnie wicemin. Lechnicki, budżet przyjęto bez zmian.

Na popołudniowym posiedzeniu rozpatrywano budżet Najw. Izby Kontroli Państwa.

Atak Gil Roblesa na prezydenta Republiki hiszpańskiej

W przemówieniu wygłoszonym w Cordobie, przywódca „Akcji Ludowej” (faszyści) Gil Robles, zaatakował gwałtownie prezydenta

Zamorę za to, iż nie powierzył Rządu stronnictwu Roblesa. (PAT.).

Sprawa Hauptmanna

Dwaj adwokaci waszyngtońscy, ofiarowali się jako obrońcy w sprawie Hauptmanna. Zamierzone jest ponowne odwołanie się do Sądu Najwyższego, który 9 grudnia już odrzucił poprzednią apelację. Adwokat chicagowski Finnegan wystartował w Chicago samo- oitem, by odbyć konferencję z gu-

bernatem Hoffmanem. Finnegan twierdzi, iż według otrzymanych przez niego informacji, w Chicago mieszkają 3 osoby, posiadające 20 tysięcy dolarów z sumy okupu, zapłaconego przez Lindbergha bandytom. (PAT.).

Ruchy floty brytyjskiej

Krażowniki angielskie „Hood”, „Neptun” i „Orion” opuściły Gibraltar, udając się do portów wysp brytyjskich. (PAT.).

„Daily Express” zaznacza, że parlament po wznowieniu swych obrad w dniu 4 lutego rozpatrzy sprawę kosztów koncentracji floty angielskiej na morzu Śródziemnym. Koszty te mają wynosić milion funtów tygodniowo.

Świat w zdarzeniach

— AGENCJA HAVASA DONOSI, że 11 stycznia podczas ćwiczeń spadł w pobliżu Massaua samolot włoski. 3 członków załogi zabiło się na miejscu. Jedną z ofiar katastrofy ppor. Alberto Ostini zajmował wyższe stanowisko w ministerstwie prasy i propagandy.

— NAD ZACHODNIEMI WYBRZEŻAMI STANÓW ZJEDNOCZONYCH szaleje gwałtowna burza. Jak donoszą z Portland w stanie Oregon, liczne statki znajdują się w poważnym niebezpieczeństwie. Parowiec amerykański „Iowa” osiadł na skałach i uległ zupełnemu rozbiciu, rzucając przez wzburzone fale. Na pomoc podążyły dwa statki nadbrzeżne, należące do straży granicznej, które były świadkami katastrofy, nie mogąc zbliżyć się do tonącego parowca spowodu burzy. Cała załoga parowca, złożona z 35 osób, zatonała. W poważnym niebezpieczeństwie znajdują się dwa inne parowce amerykańskie, które doznały znacznych uszkodzeń.

NASKUTEK ZAMKNIĘCIA FAKULTETU PRAWNEGO W PARYŻU wobec incydentów jakie miały miejsce podczas wykładów prof. Jeze doradcy prawnego Rządu abisyńskiego, panuje wśród studentów prawico-

wych wielkie poruszenie. Organizacje studentów prawniczych zapowiadają, że w razie zastosowania sankcji do studentów, którzy wzięli udział w manifestacjach, sytuacja może ulec znacznemu zaostrzeniu i nawet należałoby się liczyć z ewentualnością strajku studentów wszystkich wyższych uczelni francuskich. Oczywiście, że studenci lewicowi nie biorą udziału w tych manifestacjach.

— HANDEL BRONIĄ W TRANSJORDANII wzrasta. Beduii, którzy kupowali dotychczas rewolwery, obecnie zaopatrują się już w karabiny i broń ciężkiego kalibru. Z tego też powodu ceny broni podskoczyły w dwójnasób.

— DZIENNIK TURECKI „Son Posta” ogłasza rewelacje, dotyczące spisku zorganizowanego przez Ludową Partię Syrii. Dziennik pisze, że partia ta miałaby jakoby zamiar po zagarnięciu władzy w Syrii i na Libanie ogłosić królestwo i koronę syryjską oddać ex-kedywowi Egiptu Abas Hiemi.

Ex-kedyw, usunięty z Egiptu przez uchwałę przez 22 lata przebywał obecnie na emigracji w Paryżu, ciesząc się wielkimi względami nacjonalistów arabskich i egipskich.

Wśród hierarchii celów błędzenie — bez celu

Znamienne głosy

Próby syntezy Polski dzisiejszej

Obóz „sanacyjny” ukuł powie-
dzonek — „hierarchia celów”.
Zadania państwowe dzieli się
wedle ich znaczenia i doniosło-
ści — w pojęciu rządów „sana-
cyjnych” — i stąd powstaje „hie-
rarchia”.

Pierwsze miejsce w tej hierar-
chii wyznacza się armii. Na dru-
gim miejscu postawił min.
Kwiatkowski oświatę. Zaszczepił
nielada. Ale cóż, kiedy randze
tej nie odpowiada — uposaże-
nie?! W r. b. milion dzieci nie
ma pomieszczenia szkolnego, a
za rok liczba ta — jak stwier-
dził prezydent Polskiego Radja
— wzrośnie do 1.300 tysięcy. W
Polsce wypada przeciętnie 75
dzieci na izbę szkolną, podczas

gdy nawet w takiej Bułgarii tyl-
ko — 30 dzieci!

Najgorsze, że nie widać za-
dnego wyjścia z tej tragicznej
sytuacji. Oświatę wydzierają
wiono — filantropi. Powstają
towarzystwa i komitety, „ape-
lujące” do społeczeństwa, obciąża-
ją się daniną, dzieci szkolne i
nauczycieli. Ale czy ludzi się
ktoś, że zaradzi katastrofie
szkolnej takimi oto już nie pół
środkami, lecz — igraszkami?!

Aby jakoś zachęcić społeczeń-
stwo do ofiar, których ono już
ze siebie wydusić nie może, re-
klamuje się oświatę, jako środek
obronny Państwa. Nasi mili-
taryści wychwalali dotąd ar-
mję, jako rozsądnika oświaty,
zastępującego poniekąd szkołę
i tem m. in. uzasadniali wyso-
kie wydatki na armię i uspra-
wiedliwiali upośledzenie szkol-
nictwa. Teraz słyszymy coś
wrecz przeciwnego: nie armia
spełnia funkcje oświatowe, lecz
oświata przysługuje się obronie
kraju. Nie chodzi nam tu o
istotę zagadnienia, lecz o te —
dziwne chwytły reklamowe. Ni-
stąd ni zowąd hierarchię Nr. 2
przesunięto na pierwsze miej-
scie, ale przez ten manewr za-
gubiono — cele. Z hierarchii ce-
lów nie pozostało ani hierarchii,
ani celów.

W tej drabinie hierarchicznej
sprawę bezrobocia zepchnięto
na ostatni szczebel, albo wogóle
pominięto. I ja oddałem prze-
ważnie na łup filantropii, a wogóle
le traktuję się jako coś, co samo
przez się zniknie z chwilą, gdy
skończy się kryzys. Nie rozu-
mie się tej prostej prawdy, że
walka z kryzysem prowadzi
poprzez walkę z bezrobociem,
że kryzys wtedy się skończy,
kiedy nie będzie bezrobocia, a
nie — odwrotnie.

Prof. St. Grabski stwierdził,
że za lat 5 Polska będzie miała
— przy dotychczasowej oczy-
wiście polityce — 2 miliony bez-
robotnych.

Za rok 1.300 tysięcy dzieci
bez szkoły, za lat 5 — 2 milio-
ny bezrobotnych! Cyfry budzą-
ce grozę! A hierarchii rozro-
dności nikt nie śmie kwestionować,
przeciwnie: ona zajmuje
miejsce naczelną, nawet przed
armią, warunkuje bowiem liczbę
rekrutów.

Bezrobocie i oświata — dwa
najważniejsze bodaj zagadnie-
nia Polski współczesnej. A oba
są bezgranicznie zaniedbane i
zabagnione. Niema iskierek na-
dziei, by przy obecnej polityce
nastąpiła jaka taka poprawa w
którejś z tych dziedzin. Nale-
ży do gruntu przeorać glebę po-
lityczną, by można było pozbyć
się chwastów bezrobocia i anal-
fabetyzmu.

Klub dyskusyjny przez radjo

Zapoczątkowana przez Polskie Ra-
dio nowa forma współpracy ze spo-
łeczeństwem pod hasłem „Dyskutu-
jmy” przeszła ostatnio nową fazę. U-
kazala się mianowicie druga broszu-
ra o odczytach tego działu, zawiera-
jąca skróty odczytów i tezy dla grup
dyskusyjnych na miesiąc styczeń, lu-
ty i marzec b. r.

Wprowadzone zostają obecnie w
powyższym dziale „Dyskutu-
jmy” dwa nowe typy dyskusji, z których jeden
cykl „Mówimy o prowincji” już sa-
myt tytułem oznajmia o treści swego
i kierunku. Takie odczyty jak: „Kul-
tura nie jest pochodną ilości złotych”
p. Stanisław Kuszewski — Ray-
skiej i „Urok naszej prowincji” p.
Stanisława Sumińskiego zwracają od-
razu uwagę. Naprawdę radjostucha-
ce zainteresują się przemówieniem
Leona Kruczkowskiego „W obronie
powieści tendencyjnej”. Protokół dys-
kusji z tego cyklu przyniesie mogą-
co dużo materiału cennego wogóle dla
poznania kulturalnego życia pro-
wincji.

Alle Wydział Odczytowy Polskiego
Radjo szukając nowych dróg pracy
zainicjował dla grup dyskusyjnych,
tak zwane „Dyskusje nieprzygotowa-
ne”. Spotykamy w programie dys-
kusyjnym „Młodzież o sobie” na dzień
29.I i dyskusję „Miejsce dla mło-
dych” na dzień 26.III.

Ciekawym jest, że podobny ekspe-
ryment dyskusji grupowych przepro-
wadza obecnie i Radjo Angielskie.
Niezależnie od siebie ludzie pracują-
cy nad szukaniem dróg dla radja
wpadli i w Polsce i w Anglii na ten
sam pomysł, z którego wyrósł może

Powtarzamy to stale, nieprze-
rwanie. Spełniamy w ten sposób
swoją obowiązk publicystyczny i
obywatelski. Alarmujemy o-
pinie publiczną, wskazujemy na
grożące niebezpieczeństwo. Rze-
czą czynników kierowniczych i
odpowiedzialnych za politykę
w Państwie jest wyciągnąć wnio-
ski, jakie będą uważały za sto-
sowne. Ale odpowiedzialność
jest w porę ustalona.

(jmb.).

Czy wiesz, że pakowanie artykułów spoży-
wczych w używany papier jest zakazane przez
prawo, gdyż stwierdzone zostało, że używany papier
jest często rozsądnikiem niebezpiecznych chorób? We
wznanym interesie pilnuj przestrzegania tego prawa
i żądaj opakowania swych zakupów w nieużywany,
czysty papier!

Liga Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce

OBYWATELE!

Na setkach zebrań, zgromadzeń i wieców oddawna już rozlegały
się głosy, żądające CAŁKOWITEJ amnestji dla więźniów politycz-
nych. W żądaniu tem łączyli się ludzie różnych przekonań, o róż-
nem obliczu społecznym i politycznym, ludzie, którym los więzionych
za przekonania i działalność ideową nie jest obojętny.

Wreszcie w dniu 3 stycznia 1936 r. ogłoszona została ustawa o am-
nestji, zwalnająca kilka tysięcy więźniów politycznych. Rzeczą hono-
ru społeczeństwa jest przyjść z pomocą opuszczającym mury więzie-
nia. Więźniowie polityczni znaleźli się na wolności w niesłychanie
ciężkich warunkach materialnych. Opuszczają oni więzienia często
obdarci, niemal bosi, głodni. Znaczną ich część czeka naskutek wieloletnie-
go przebywania w zamknięciu, niedostatecznego odżywiania i leczenia,
cierpi na przewlekłe i dokuczliwe choroby. Warunki te pogar-
sza jeszcze panująca zima, bezrobocie, trudność znalezienia jakiegokol-
wiek pracy zarobkowej. Rodziny zwolnionych więźniów politycz-
nych, same znajdujące się w skrajnej nędzy, niewiele mogą pomóc
swoim najbliższym.

Każdy, komu praca społeczna jest bliska i droga, winien poczuwać
się do obowiązku udzielenia chociażby minimalnej pomocy amnestjo-
nowanym więźniom ideowym, cierpiącym za swe przekonania spo-
łeczne. Mimo różnych poglądów, które wyznajemy, łączy nas ten wspólny
cel humanitarny.

Nawołujemy wszystkich, którym cierpienie i niedola ludzka nie są
obojętne, aby składali pieniądze, odzież i lekarstwa dla amnestjo-
nowanych więźniów politycznych, podpisali nasze listy składkowe,
dopomagali nam w akcji pomocy.

Niechaj hasło pomocy więźniom politycznym stanie się tak popu-
larne, jakim było wołanie o amnestję dla nich.

Warszawa, w styczniu 1936 r.

KOMISJA POMOCY AMNESTJONOWANYM WIĘZIOM
POLITYCZNYM.

Z praktyk Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Przed paroma dniami pisaliśmy
w jaki to sposób ZUS. oblicza po-

datek dochodowy od wypłacanych
rent.

Teraz komunikują nam o innym
rodzaju praktyk, stosowanych
przez tę instytucję. Zdałoby się,
że gdy ubezpieczony przejdzie ca-
łą Gólgotę udręczeń, wypełniwszy
stłkie formularze, gdy komisja lub
komisje przyznają mu taki stopień
inwalidztwa, że przysługuje mu
renta; gdy pierwszy ZUS zacznie
mu każdego pierwszego prze-
kazywać przysługującą rentę może już
być spokojny o swój los. Otóż tak
wcale nie jest. Po szeregu miesię-
cy naraz rencista nie otrzymuje
renty. Mija kilka dni i wreszcie
zainteresowany udaje się do ZUS-u
gdzie dowiaduje się, że ma stanąć
przed nową komisją lekarską, —
która zbada, czy stopień inwalid-
ztwa nie zmniejszył się, czy nie stał
się cud i przeszło 50-letni inwalida
pracy przypadkiem nie odmłodniał.

ZUS-owi przysługuje prawo kon-
trolli rencistów i z tem trzeba się
pogodzić. Ale czy nie należy za-
wczasu zawiadamiać zaintereso-
wanych, by zgłosili się na kom-
sję i nie stawiali ich w takiej sy-
tuacji, że nagle zostają pozbawie-
ni renty, która bardzo często sta-
nowi jedyne źródło ich skromne-
go utrzymania?

W odpowiedzi na to wydział praw-
ny zamknął.

Ogół profesorów wyraził swą soli-
darność z prof. Jęze, co chlubnie
świadczą o profesorach francuskich
i nauce francuskiej.

Płyną lata... Zbliża się dwi-
dziestolecie nowej Polski niepo-
dległej, za kilka zaś miesięcy na-
dejdzie 10-ta rocznica przewrotu
majowego, Polski „sanacyjnej”.
Jak więc naprawdę wygląda
Polska dzisiejsza, Polska „sana-
cyjna”? Jakie są jej cele, jakie
drogi? Jakie programy regulują
jej politykę bieżącą? Jak wielki
szmat drogi odrobiła, zmierzając
ku swym celom?

Wicepremier Kwiatkowski u-
kazał nam obraz straszny, pełen
grozy, nie poskapił nam prawdy
w swej mowie, sejmowej. Ale o-
bok tego głosu urzędowego, co-
raz częściej słyszymy inne głosy,
nieurzędowe. Głosy w głębokiej
i smętnej zadumie starające się
określić treść Polski dzisiejszej.
Co osiągnęła? dokąd zmierza?
Niepodobna zataić, — są to głosy
bardzo pesymistyczne, pełne
TRWOGI. I rzecz ciekawa, nie
są to głosy zacietrzewionych
„partyjników”, nie są to głosy
społecznych radykałów. Wcze-
nie! Są to głosy ludzi umiarkowa-
nych, wrogów Socjalizmu, nieraz
dalekich partiom walczącym, głosy
starych, wypróbowanych bur-
żuazyjnych patrijotów. Zadają so-
bie pełne troski pytanie — czy tak
dalej trwać podobna?... A ludzie
to nieraz wielkiej kultury i pracy.

Książki się ukazują, coraz czę-
ściej formułujące te ciężkie i gro-
źne pytania. Przypomnijmy z o-
statniego roku głośną pracę Wł.
Grabskiego „Idea Polski” — ostro
krytykującą obecny system w Pol-
sce. Wyraża ona obawę — co bę-
dzie z ludem, podstawą Rzeczy-
pospolitej? wszak lud widzi po-
wrot ślaski; widzi tworzącą się
„syntezę” biurokracji i ziemiań-
stwa; czuje, że jest odsunięty od
rządów... B. starosta Małkowski
pisze „Drogi do Polski ludowej”,
stwierdzając obszernie — burżu-
azyjny charakter obecnego syste-
mu.

Ala w tymże roku 1935 ukaza-
ły się jeszcze inne książki. Stary
A. Świętochowski pisze „Genea-
logię teraźniejszości”. Opisuje u-
padek dawnej Polski niepodległej.
Protestuje przeciwko upiększaniu
naszych dawnych dzieł np.
przez Góreckiego lub Chołoniew-
skiego. Biczuje, smaga — nie szcze-
dząc słów najzjadliwszych — St.
Poniatowskiego. Podkreśla hanieb-
ną rolę szlachty ówczesnej, bisku-
pów, możnowładców. Przypomina
panowanie poźniej protegi, ro-
bienie z państwa narzędzia klęki.
Poco to czyni? Nieukrywa: prze-
prowadza analogię z dniem dz-
isiejszym. Z ust starca padają cierp-
kie słowa pesymizmu (str. 225),
których wolimy nie przytaczać.
Omawiając dzień dzisiejszy, autor
pisze np., charakteryzując pozo-
stałości szlachetczyzny („przeży-
wamy życie umarłych”):

„Do szalu upajamy się władzą,
siłą, najbardziej pobudzającą do
nadużyć, zdolną wtedy wyrządzić
największe szkody i krzywdy... Za-
miast uszanować godność oso-
bistą, obdarzamy samowładstwem
uprzywilejowane jednostki, a z
masy społecznej czynimy ich nie-
włókników” (231).

Bierzemy do ręki inną pracę z
dni ostatnich — bardzo ciekawą
książkę F. Młynarskiego: „Czło-
wiek w dziejach”. Autor stwier-
dza trudną sytuację Europy, ale
wierzy, iż uratuje ją „naciokratyzm”,
t. zn. kierowanie pań-
stwem przez odrodzony naród. Ten
„naciokratyzm”, wedle autora, nie
ma nic wspólnego z haniebnym
faszystwiskim „totalizmem”, z be-
stjalizmem, z pogwałceniem praw
jednostki, z podeptaniem wolno-
ści. Moment wolności — rzecz
charakterystyczna — moment pra-
worządności, praw jednostki brzm-
i u p. Młynarskiego bardzo silnie.
Ku końcowi atoli swej obszernej
teoretycznej pracy autor próbuje
rzucić słów parę o Polsce współ-
czesnej. I tu stary niepodległo-
ściowiec, ideolog „drużyników”
 („Brzoza”) odrazu wpada w gło-
boki pesymizm — tak samo, jak
Świętochowski. Co się dzieje z
Polską?? Sytuacja obecna przy-
pomina mu — „chochoła” z „We-
sela”. Padają słowa smutku, słowa
goryczy. Gdzie wolność, lud, de-
mokracja?

„Przeczuła, przewidziała w na-
technieniu dusza wielkiego poety,
że nasz porwy wyzwolenie stanie
kiedyś w obliczu niebezpieczeństwa
zatruty najpiękniejszego klejnotu,
jakim miała być wolność, cemen-
tująca byt niepodległy”.

Czy o taką Polskę walczyliśmy?
czy taką była barwa naszych

szteńców? wspomina rozgory-
czony autor.

Jeszcze jeden głos. Kilkakrotny
minister St. Grabski drukuje obec-
nie w „Gońcu” pracę p. t. „Istot-
ne zadania i fałszywe złudzenia”.
Podnosi przeważnie momenty go-
spodarcze w życiu Polski współ-
czesnej (ta praca ma wyjść w o-
sobnej oddzielce). Padają bardzo
twarde słowa, do których Polska
w ostatnich latach nie była przy-
zwyczajona, kołyszana do snu pięk-
ną bajką o swej „mocarstwowo-
ści”. Posłuchajmy np. paru słów o
naszym życiu gospodarczym (N. 8):

„W ciągu ostatnich 6 lat cofnę-
liśmy się pod względem przeciętne-
go dochodu i skali życiowej na
poziom osiemdziesiątych lat ub.
stulecia, — tych czasów, w któ-
rych dopiero zaczynała się emigra-
cja zarobkowa”.

Te głosy chyba wystarczą. Nikt
nie zaprzeczy chyba temu, że nie
są „tanim” (jak się to mówi) fra-
zesem agitacyjnym, lecz wyrazem
troski o los Polski, wyrazem pra-
wdy! Wszelkie to są głosy bur-
żuazyjne. Głosy ludzi, którzy —
nawet p. Młynarski — ostro prze-
ciwstawiają się Socjalizmowi i
wszelkiemu radykalizmowi spo-
łecznemu. Ale są tem ciekawsze i
bardziej znamienne.

„Bajki czarowne, bajki cudow-
ne” o erze jakiegos niezwykłego
rozwoju gospodarczego, politycz-
nego, kulturalnego przysły. To wi-
dzi każdy inteligentny zwolennik
„systemu”.

Jesteśmy w momencie decydu-
jącym, w momencie zwrotnym. Co
będzie dalej? Czy dalsze depra-
nie na miejscu? Czy tylko mecha-
nizm „aparatu”? Czy monotonna,
obłądny taniec „sanacyjnego”
Chochoła?

Znamienne słowa ostrzegawcze,
słowa prawdy, słowa przestrogi
brzmia coraz silniej. I groźniej!...

K. CZAPIŃSKI.

niema
lepszego
POLONIA
JÓŁ
„POLONIA”

Góra i -- mysz

Obniżono — nie bez wysiłku — ceny
węgla, nafty, cukru, żelaza i kilku
innych artykułów przemysłowych.
Zmniejszono czynsze lokalowy i
podmiejskiej taryfy kolejowej.
Rozwiązano kilkadziesiąt karteli i
kartelików.

A rezultat?... W największym o-
środku przemysłowym Polski — w
Łodzi — urzędowa komisja staty-
styczna podała do wiadomości, że w
miesiącu grudniu r. u. b. w porówna-
niu z listopadem SPADEK KOSZ-
TÓW utrzymania wyniósł

1,49 PROC.

Wyraźnie: w pierwszym miesiącu
deflacyjnych żniwek cen koszty utrzy-
mania rodziny pracowniczej zmniejs-
szyły się o jeden i czterdzieści dzia-
wiąg, czyli mniej trochę niż o półta-
ryfy proc. A zatem — robotnik, urzę-
dnik, nauczyciel i t. p. zamiast 1 zł.
wydała obecnie „tylko” — 98,51 gro-
szy, zamiast 100 zł. — 98,51 gr.

Pomieważ OBNIŻKA PLAC — wska-
tek nowych podatków — wynosi w
kategorjach średnich przeciętnie

10. PROC.,

wystarcza prównać dwie cyfry: 1,49
i 10, aby zrozumieć, czym jest dla
mas pracujących program „zaciska-
nia pasa”, zalecany i żyrowany przez
światnie opłacanych „ekonomistów”
z „Gazety Polskiej”.

z.

06ŁOSZENIA LEKARSKIE

KOBIECE

I CIAZY

Dr. M. Lande

Twarda 23

Tel. 644-98, g. 5-8

Rzeź w wąwozie

1600 włosków wycięto w pień - Atak Abisyńczyków na Makalle

Znajdujący się w Dessie dziennikarze zagraniczni rozmawiali z jeńcami włoskimi białymi, którzy znajdują się w głównej kwaterze abisyńskiej. Jeńcy ci opisują przebieg bitwy z dnia 15 grudnia w Seire. W bitwie tej wojska Dedzjaka Ajelu zajęły pozycje w Enda-Silasie i Dedzjeszen. Według oświadczeń jeńców, kolumna włoska, złożona z 1600 ludzi, w tym 300 Włosków i 800 Askarisów, dążąca na południe od Enda - Silasie, spotkała grupę wojowników abisyńskich, którzy na ich widok cofnęli się. Włosi poszli wówczas naprzód i znaleźli się w wąwozie górskim.

Kolumna włoska zagłębiła się w wąwóz z 10 czołgami na czele, podczas gdy Abisyńczycy zręcznie

obsadzili szczyty ponad wąwozem. Przy wyjściu z wąwozu trafili Włosi na nieprzebyte wysokie skłiste zbocza. Znalazłszy się w ciężkiej sytuacji, Włosi usiłowali cofnąć się z wąwozu, lecz czołg, znajdujący się na tyłach, uległ nagle

katastrofie i zatarasował jedyne wyjście z wąwozu. W drugim czołgu, wziętym przez Abisyńczyków pod ostrzał, nieomal cała załoga poległa. Reszta kolumny włoskiej została zdziesiątkowana przez strzały Abisyńczyków, dawane ze szczy-

tów.

Wówczas Abisyńczycy zbiegli z gór i ruszyli do walki na białą broń. Z kolumny włoskiej niewiele zostało uciec cało z tej rzezi.

Dziesięć czołgów zostało w rękach Abisyńczyków.

Wybory przez pocztę zadecydują o losie Mac Donalda

Okoliczności kandydowania o bu MacDonalda ojca i syna, w wyborach uzupełniających w Szkocji, skrytykowały się. Ramsay MacDonald, występuje jako kandydat uniwersytetów szkoc-

kich. Dwoma jego przeciwnikami będą: nacjonalista szkocki i socjalista. Wybory odbędą się 31 stycznia, 1-go i 2-go lutego, a rezultat ogłoszony będzie 3 lutego. Wybory odbywają się drogą listową, a mianowicie: wszyscy b. akademicy tych czterech uniwersytetów z rozmaitych stron świata nadsyłają swoje głosy przez pocztę. Ogółem wchodzi w grę około 50 tys. uprawnionych do głosowania, aczkolwiek zazwyczaj głosuje zaledwie połowa, lub mniej.

Co do Malcolma MacDonalda, to będzie on miał przeciwko sobie trzech przeciwników: opozycjonistę liberalnego, socjalistę i niez-

ależnego konserwatystę w osobie syna Churchilla Randolpha.

W sobotę w miejscowości Dingwall okręgu Ross i Cromarty, w którym zgłoszona została kandydatura Malcolma MacDonalda, odbyło się zebranie miejscowych konserwatystów. Randolph Churchill wygłosił przemówienie w którym w ostry sposób zaatakował obu MacDonalda, twierdząc, że nie reprezentują oni nikogo i że żaden obóz labourystów, ani też żadna grupa związków zawodowych za nimi nie stoi i że są oni chyba najbardziej znienawidzonymi przez zorganizowany obóz pracy politykami.

Ważny wyrok Sądu Najwyższego w sprawie wynagrodzenia za nadgodziny

Wynagrodzenie, wypłacone za pracę w godzinach nadliczbowych, nie może być niższe od wynagrodzenia, należnego w myśl art. 16 ustawy z 18 grudnia 1919 o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dziennik Ustaw poz. 7); wypłaćta przeto wynagrodzenia w wysokości mniejszej od wynagrodzenia za dodatkowe zajęcie w przypadku, gdy zmusza ono pracownika do pracy nietylko w godzinach normalnych, lecz i nadliczbowych, nie zwalnia pracodawcy od wypłaty wynagrodzenia za te ostatnie godziny.

Tak orzekł Sąd Najwyższy dnia 10 stycznia 1935 r. (C. I. 1503/34) uzasadniając to m. in. jak następuje:

Chociaż zgodnie z o rzecznictwem zapłata za godziny nadliczbowe może nastąpić i w innej formie, niż przewiduje art. 16 ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. z 1920 Nr. 2 poz. 7), naprzekiad pod postacią premii, niemniej z okoliczności sprawy musi wypływać, iż premja ta została wypłacona specjalnie za pracę w godzinach nadliczbowych i, że w sumie nie była niższa od wynagrodzenia, należnego na zasadzie przytoczonego przepisu powyższej ustawy; wypłata przeto premji za dodatkowe zajęcie w przypadku, gdy zmusza ono pracownika do

pracy nietylko w godzinach normalnych, lecz i nadliczbowych, nie zwalnia pracodawcy od wypłaty wynagrodzenia za te ostatnie godziny.

Skoro z ustaleń wynika, że zajęcie polecone skarżącemu było tego rodzaju, iż zmuszało go do pracy w godzinach nadliczbowych, to równoznaczne jest, iż w godzinach tych pracował on z polecenia pracodawcy i okoliczność, że skarżący nie upominał się we właściwym czasie o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe w warunkach wskazanych, nie może go pozbawić możliwości otrzymania tego wynagrodzenia.

Zacytowaliśmy powyżej dosłowną treść wyroku Sądu Najwyższego, z którego wynika, że wynagrodzenie za godziny nadliczbowe nie może być nigdy mniejsze, niż wynagrodzenie za normalne godziny czasu pracy. Obowiązującemu z tego względu na to, czy zarobek płaci się ryczałtowo, czy też według dni lub godzin.

Republika cygańska

Centralny Komitet Wykonawczy ZSSR zamierza utworzyć autonomiczny obwód cyganów na wzór autonomicznej prowincji żydowskiej Birobotdzan. Liczba cyganów w ZSSR wynosi 61.000.

We Włoszech nie wolno już pisać o wojnie...

We Włoszech, jak wiadomo, a także w Niemczech, ukazują się co kilka dni wskazówki dla prasy, co i jak pisać, czego nie wolno pisać i t. d.

Otoż ostatnie rozkazy dla prasy włoskiej, o których dowiedzieliśmy się z zagranicą, zawierają na pierwszym miejscu: „Nie wolno nic pisać o rozpadnięciu się (I) frontu abisyńskiego”. Znaczyliby to, że w ogóle o wojnie abisyńskiej nie wolno pisać, o czym bowiem pisać, skoro zwycięstw niema, a front się rozpadł?

Z innych tajnych wskazań dla prasy na uwagę zasługują następujące:

Pisać obszernie o ruchu antyangielskim w Egipcie, unikając wszelkie wrażenia, zwłaszcza w

tytułach, że jesteśmy z tego zadowoleni.

Wykazać zainteresowanie dla hymnu na cześć Mussoliniego piora mistrza Salustio.

O rozmowach francusko-angielskich nie podawać korespondencji z zewnątrz. Ignorować je.

Gazety uprzedza się, że gdyby otrzymały wiadomość o nagłym zachorowaniu Marconiego, to nie wolno o tem pisać (I).

Gazetom zabroniono pisać o procesie w rzymskim sądzie wojennym przeciw 5 żołnierzom, oskarżonym o bunt.

Zabroniono także gazetom umieszczać fotografie, przedstawiające zbiórki starego żelaza. Przyczyna zakazu jest ta, że kosztta fotografowania były większe, niż wartość zbieranego żelaza.

Ozdoba obozu „sanacyjnego” w Woli Duchackiej woj. krakowskiego

Sławny na terenie naszej gminy p. Perss, b. wójt, wstawił się różnemi zasługami dla obozu „sanacyjnego”. Był prezesem „Strzelca”, był twórcą „Związku właścicieli realności”, był w komitecie zniesienia pomocy dla biednych dzieci i był nawet przy rozdzielaniu strucli święteńskich dla biednych. Po obdzieleniu już wszystkich biednych (2) pozostało jeszcze 12 strucli, które p. Perss zabrał w celu rozdania ich między inne biedne dzieci. Dla ciekawości zapytujemy p. Perssa, którym to biednym dzieciom dał te 12 strucli, bo zostało jeszcze dużo biednych dzieci. Socjalistów tak znienawidzonych przez p. Perssa, a te nic nie dostali.

Musimy też przypomnieć p. Perssowi jego wielkopomne zasługi, poniesione dla gminy. Znalazło się paru obywateli, którzy się odważyli skierować doniesienie do prokuratury, przeciwko p. Perssowi, ale doniesienie zostało umorzone. P. Perss, czując się bardzo obrażony, skierował sprawę do Sądu, pociągając tych obywateli, którzy go pociągali do odpowiedzialności za oszczerstwo.

Około 20 świadków przesunęło się przez salę sądową, zeznając pod przysięgą o zasługach p. Perssa.

Świadek Korpak zeznał, iż za pracę koło domu Perssa był opłacony pieniędzmi gminnymi. Świadek

Tomaz Koszałka, zeznał, iż b. wójt Perss pobrał do budowy swojego domu z budowy domu gminnego sztabę żelazną, długości 12 mtr., grubości 20 mil. Świadek Bała zeznał, iż pobrał na polecenie Perssa z budowy domu gminnego do budowy domu Perssa 6 sztuk stempli kostkowych. Świadek Komorowski zeznał, iż woząc cegły do budowy domu gminnego, zawiózł dwie fury cegły do budowy domu Perssa. Świadek p. Sikora, obecny sekretarz gminy, zeznał, że były w kasie nadużycia na około 500 zł., które popełnił były sekretarz Jedło i o których zaraz doniosł władzom przełożonym.

Na mocy przeprowadzonych przez Sąd dowodów oskarżeni obywateli zostali dnia 6 listopada 1935 r. całkowicie uwolnieni od winy i kary, co się zaś tyczy kosztów związanych z tą sprawą, która się toczyła przez przeszło rok, to będą ich dochodzić, na drodze Sądu cywilnego.

Obywatele gminy Woli Duchackiej dowiedzieli się po roku procesu, jakiego mieli wójta. Żądają oni od nowej rady gminnej wypłacenia p. Perssowi dochodów za poczynione nadużycia, na podstawie zeznań świadków, złożonych w toku poprzedniego rozprawy. Domagają się też wyciągnięcia konsekwencji z postępowania p. Perssa.

Obywatele gminy
Woli Duchackiej.

Wiadomości Sportowe

Piłka nożna

PRZED WALNEM ZGROMADZENIEM LIGI PZPN. Na walne zgromadzenie Ligi PZPN, które odbędzie się 18-19 b. m. w Warszawie wpłynęło cały szereg ciekawych wniosków.

Zarząd Ligi opowiedział się za zniesieniem karencji i autonomji kolegium sędziów i stworzeniem wydziału spraw sędziowskich przy PZPN z tem, że sprawami obsady meczów ligowych zajmowałby się wydział centralny przy PZPN. Zarząd proponuje także ujednolajnie-

nie rozgrywek w okręgach na system wiosenno - jesienny, t. j. rozgrywanie zawodów o mistrzostwo tak ligi i okręgu w ciągu roku kalendarzowego. Jeśli chodzi o rozgrywkę ligową, to zarząd opowiedział się za ułożeniem kalendarzyka nie przez walne zgromadzenie, lecz przez zarząd z tem, że przewidziane będą specjalne dni ligowe, w którym grają wszystkie kluby, dzięki czemu można wprowadzić przerwę letnią.

K. S. Śląsk proponuje zastosowanie amnestji przy wszystkich dyskwalifikacjach oraz domaga się od PZPN-u by terminarz zawodów międzyokręgowych był ogłaszany najpóźniej w połowie marca i nie był już później zmieniany.

Ruch proponuje poprzez wniosek Śląskiego OZPN, domagając się, by w zarządzie PZPN zasiadał jeden z przedstawicieli Śląska, jako najniższego okręgu piłkarskiego.

Legia proponuje pozostawienie karencji na dwa lata, wprowadzenie systemu rozgrywek jesienno - wiosennego od jesieni r. 1937, zaś w roku bieżącym i na wiosnę r. 1937 rozgrywanie zawodów o puchar najpierw w okręgach a potem w zawodach międzyokręgowych. Legia zgadza się na zniesienie karencji i dyktuje pod warunkiem wprowadzenia oficjalnego profesjonalizmu.

Łódzki KS proponuje zmniejszenie składki członkowskiej do Ligi, zmniejszenie opłat sędziowskich i zwolnienie od procentów na rzecz Ligi tych klubów, które budują lub odbudowują swe trybuny.

Pogoń proponuje wprowadzenie zmian kolejowych dla drużyn piłkarskich takich jak mają nartczarze, wszędzie stawać o zmniejszenie opłat od zawodów i zwolnienie z opłat od zawodów z drużynami zagranicznymi bez względu na to czy są to drużyny zawodowe czy amatorskie. Nadto proponuje Pogoń aby wydział ze identycznymi przewidywaniami stosował jednakowe kary, aby amnestja dla graczy nie była stosowana, aby mecze ligowe rozgrywane były wyłącznie na boiskach gospodarzy.

Zarząd Pogoni wystąpił również z ciekawym wnioskiem o zatrzymanie Cracovii w Lidze ze względu na duże zasługi tego klubu dla sportu piłkarskiego.

(D. c. n.).

Zwyczaje w więzieniach w Stanie Kalifornja

W związku z ogłoszoną już amnestją, która do pewnego stopnia na krótki czas przerwała zaledwienie naszych więzień, warto przytoczyć zwyczaj, jaki w ciągu długich lat praktykowany był w więzieniach kalifornijskich.

Od bardzo dawnych czasów istniał w Kalifornji zwyczaj, że w noc Sylwestrową rozdawano więźniom alkohol w postaci wina, wódki i piwa, które zarząd więzienny dostarczał swoim pensjonariuszom i to w dosyć dużej ilości.

Zwyczaj ten utrzymał się nawet w okresie obowiązującej w Ameryce abstynencji, kiedy to Amery-

ka nosiła przydomek suchej. Władzom więziennym w Kalifornji przydzielono napoje alkoholowe z tych, które władze konfiskowały u przemysłowców.

Zauważono wkrótce, że w okresie przed Nowym Rokiem w Kalifornji zaczęła wzrastać liczba drobnych przestępstw.

Władze zwróciły uwagę na to zjawisko i doszły do przekonania, że wielu przestępców po to tylko popełniało przestępstwa, by dostać się na Sylwestra do paki i popić sobie na koszt państwa.

Od tego czasu zwyczaj ten skasowano.

Hallo S. V. P.!

Wszechwiedzący urząd francuski

Francuski Zarząd Poczty i Telegrafów powołał do życia nowy dział służby informacyjnej, o bardzo szerokim zakresie działania. Wprowadzono mianowicie możliwość otrzymywania bezpośrednich informacji, dotyczących nietylko wiadomości lokalnych, czy też aktualnych, ale również z zakresu naukowego, handlowego, przemysłowego i t. p. Urząd ten posiada wszystkie encyklopedje, plany, taryfy, rozkłady jazdy i lotów, wogóle cały materiał, który umożliwia danie natychmiastowych wyjaśnień na każde żądanie. Można otrzymać informację, o której godzinie przychodzi pociąg „Lux” z Warszawy, odlataje samolot do Londynu, gdzie są otwarte apteki, gdzie gra muzyka cygańska, śpiewa Kiepusza we filmie, która jest godzina, którym tramwajem, autobusem jedzie się tam a tam. Ile kosztują znaczki na listy zagraniczne, kiedy należy je wrzucić, aby doszły na czas. Jakże przepisy dewizowe obowiązują w

Czechosłowacji, paszportowe w Polsce, który hotel może być polecany, gdzie można dobrze zjeść. Otrzymuje się wiadomości meteorologiczne, ile kosztuje bilet wstępu na zawody bokserskie, gdzie odbywają się odczyty czy prelekcje i t. d.

Nadto zorganizowano w urzędzie paryskim biuro zleceń. Setki posłańców oczekuje rozkazów. Przyniesie posłaniec książkę z czytelni, homara z handlu, koniak czy wino ze sklepu, lekarstwo z apteki, czy bilet do teatru. Można nawet zamówić całe przyjęcie, odnaleźć zagubione przedmioty i t. d.

Przekreśleniem na tarczy liter S. V. P. (S'il vous plait) otrzymuje się połączenie z działem informacyjnym. Opłaty są bardzo małe i wynoszą za drobne informacje 1 franka, za poważniejsze 10 fr., wymagające studiów i dłuższego czasu są droższe.

Nowość ta ma olbrzymie powodzenie.

AGNIESZKA SMEDLEY Z cyklu „MIGAWKI CHINSKIE”

Nankin

Z upoważnienia autorki przełożyła B. Kopelówna

W obrębie starych murów Nankinu znajduje się wysokie wzgórze, a na jego szczycie stoi stara świątynia, z której rozciąga się widok na olbrzymią przestrzeń bogatej, zielonej, falistej okolicy. W świątyni mieści się herbaciarnia, którą zarządzają mnisi. Ano, człowiek musi żyć... W herbaciarni tej można zobaczyć Nankin zarówno siedemnastego, jak i dwudziestego stulecia, oraz wyobrazić sobie Nankin przyszłości.

Z obu stron herbaciarni widać za otwartą przestrzenią starożytny mur, który wie się jak wąż, ciągnąc się na przestrzeni trzydziestu dwóch kilometrów. Oto jest błyszcząca powierzchnia jeziora Lotosa, a ku północy - wschodowi niebiesko - fioletowa mgiełka Fioletowych Gór, strzegących grobowca pierwszego cesarza dynastji Mingów i zmarłego niedawno dr. Sun Jat Sena. Tuż za murem ku północy, w Hsiakwan nad Jangtse wiją się smugi dymu nad fabryką angielską, która nie pozwala nikomu zbadać warunków pracy swych dwóch tysięcy robotnic. Czasami widzi się parę Amerykanów, którzy spacerują po starym murze miejskim - poprostu, aby móc powiedzieć, że przez jeden dzień przeszli go w całości.

Chińczycy, siedzący w herbaciarni, obserwują ich bezczynnie. Albowiem - o ile Amerykanie mogą ustanawiać rekordy w chodzeniu - Chińczycy, żyjący w dobrobycie, mogą ustanawiać je w siedzeniu, nie mówiąc już o gryzieniu pestek z arbuzów.

Zdaje się, że teraz nadszedł dzień, kiedy wszystko to ma ulec zmianie - i Chińczycy, którzy siedzą bezczynnie całymi godzinami w herbaciarniach, będą również gonili po starych murach. Albowiem Nankin amerykańizuje się i długie szaty ustąpią miejsca garniturów, a pestki z arbuzów - papierosom.

Dżentelmenem, który sądzi, że potrafi dokonać tego cudu, jest człowiek, znajdujący się dziś u steru władzy w Nankinie. Jest politykiem, napół feudalnym, napół kapitalistycznym i mówi z akcentem amerykańskim. Zazwyczaj jest chrześcijaninem; ma tendencję do brzoucha; jest bardzo delikatny w stosunku do imperjalistów, a największą miłością darzy Amerykę. Uważa amerykańskie metody niszczenia związków zawodowych i zastępowania ich „związkami fabrycznymi” za idealny stan dla Chin.

Z wyjątkiem starych urzędników byłego Rządu Pekinńskiego, którzy emigrowali do Nankinu na stanowiska w obecnym rządzie - przywołując z sobą swoje długie paznokcie i umysłową impotencję - nowoczesny Nankin w dużej części stał amerykańskim pieśnią, amerykańską historią i umie pisać po angielsku lepiej, niż po chińsku. Nowoczesny młodzieńiec jeździ do Szanghaju na „week-endy”, (urlopy zdrowotne), oraz w interesach. Zazwyczaj ma mieszkanie w Szanghaju, a także ma tam swoje interesy; - w Szanghaju można spekulować akcjami i papie-

rami wartościowymi, pozatem jest to ciągle jeszcze wir, w którym koncentruje się życie doliny Jangtze - a w samym jego sercu znajdują się kluby nocne, dancinigi, pieśniarki kabaretowe, wyścigi charcie i konne i słodka muzyka giełdy.

Nankin siedemnastego stulecia, z którym ten sam nowoczesny młodzieńiec styka się w dzień powszedni, jest dzisiaj takim, jakim był wczoraj; może nawet teraz znajduje się w gorszym stanie, albowiem w pewnych okresach było to prosperujące miasto chińskiego imperjum, liczące milion mieszkańców, - podczas gdy teraz ma pół miliona ludności, z której większa część żyje w potwornej nędzy. Jest to jedno z wielu miast chińskich, które nasuwa na myśl porównanie, iż tak, jak Jangtse płynie do morza, tak samo bogactwo tej rozległej doliny wciąga w siebie Szanghaj, znajdujący się pod kontrolą i w posiadaniu cudzoziemców.

Cienie imperjalistycznego Szanghaju zwisają nad całymi środkowymi Chinami, zaciemniając i pograżając w jeszcze większą nędzę - na tysiące sposobów - życie ludności, oraz nadając kierunek myślowi i czynom urzędników.

Stary Nankin leży daleko w dole, na samym południowym krańcu miasta - za otwartą przestrzenią, gdzie przez całe mile ciągną się farmy z ocienionymi sadzawkami; za starą Wieżą, o której wspomina Marco Polo; za „lepszą dzielnicą” prywatnych rezydencji, gdzie stoją kwadratowe, szare, murowane nowoczesne domy wokół Uniwersytetu Nankiniego.

(D. c. n.).

Popis w Miejskim Przedszkolu Nr. 13 przy ul. Okopowej

Na zakończenie pierwszego półrocznego szkolnego odbył się w miejskim przedszkolu przy ul. Okopowej popis dzieci cztero i pięcioletnich. Popis wypadł doskonale. Przed oczyma zebranych rodziców przesuwały się prześliczne obrazki: „Krasnoludki”, „Babuleńka i Królik”, „Zima”, „Taniec krakowiaków” i inne. Przedsta-

wieniom towarzyszyły chór i taniec. Wychowawcy z miejskiego przedszkola Nr. 13 pokazali nam „Teatr dziecięcy w miniaturowym” teatrze, w którym świetnie odegrały swe role dzieci ulicy, dzieci, rekrutujące się z najbardziej ubogich warstw społecznych.

Bojkot pieczywa piekarni A. Frydmana (Franciszkańska 29)

Pisaliśmy już wiele o nieludzkim wyzysku, jaki stosuje wobec swoich robotników właściciel piekarni przy ul. Franciszkańskiej 29, A. Frydman.

Bicie robotników jest w tej piekarni normalnym zjawiskiem (!) Podczas pracy Frydman chodzi po piekarni, jak jakiś „plantator afrykański” i napędza robotników do nieludzkiej wprost pracy. To też nie dziwi, że są tam częste wypadki przy pracy. Robotnik Kac zламаł rękę przy maszynie i stał się zupełnie niezdolny do pracy. Robotnika tego właściciel nie

ubezpieczył i był on pozbawiony pomocy lekarskiej.

Gdy rodzina zwróciła się do właściciela po kilka złotych dla doktora, zachłanny właściciel z cynizmem odpowiedział:

„Ja nie daję pieniędzy na doktora, idźcie po jałmużnę!”

Na Franciszkańskiej 29 jest po prostu **katownia robotników**.

Związek Rob. Przemysłu Spożywczego, chcąc położyć kres tej katowni, postanowił ogłosić **bojkot pieczywa piekarni Frydmana przy ul. Franciszkańskiej 29**.

Biurokratyzacja ubezpieczeń społecznych

Nowy projekt wytycznych do umów zbiorowych z lekarzami zatrudnionymi w Ubezpieczalniach Społecznych, spotkał się z silnym sprzeciwem ze strony całego świata lekarskiego. Przeciwno temu projektowi wysunęto cały szereg poważnych zarzutów, zarówno na tury prawnej, jak i formalnej ze stanowiska ustawy o praktyce lekarskiej.

Jako curiosum przytoczyć należy punkt 2 par 8, który nie określa, kto jest przełożonym lekarza Ubezpieczalni, lecz ustala, że każdy przełożony może wydawać lekarzowi polecenia, a gdy lekarz

uważa, że polecenie to naraża dobro ubezpieczonego lub instytucji, lekarz musi wypełniać je, żądając tylko wydania polecenia na piśmie.

W tych warunkach świat lekarski nie może wziąć na siebie odpowiedzialności za leczenie na terenie Ubezpieczalni, albowiem polecenia lekarzowi w zakresie jego pracy lekarskiej winien wydawać tylko lekarz naczelny, a nie każdy przełożony, niekiedy bez zdnego wykształcenia, gdyż odpowiedzialność sądowa za narażenie pacjentów ciężko będzie jednak na lekarzach.

4-ry miesiące bez dachu nad głową. Pięcioro dzieci kostnieje z zimna

Przy ul. Młynarskiej 16, eksmitowano jeszcze dnia 19 września r. ub. za zaległe komorne, Stanisława Wolskiego. Od tej pory Wolski, wraz z żoną i 5-giem drobnymi dziećmi, ulokowali się na przegórku klatki schodowej wspomnianego domu i dotychczas tam „mieszkają”.

Wolski zarabia 15 zł. tygodniowo, nie jest więc w stanie zebrać jakiegokolwiek sumy na wynajem nowego mieszkania. Droga ofiar, zbie

ranych m.in. przez Zakoniką Doleckiego, zgromadziło 137 zł. Jednak kamienicznicy domagają się co najmniej 300 zł. odstępnego, więc — jak dotąd — nieszczęśliwa rodzina, koczując pod gołym niebem, i — wraz z małymi dziećmi — kostnieje z zimna.

Bez pracy

Franciszek Odakowski, lat 34, bez zajęcia (Czerniakowska 107), pragnąc poznać życie, otruł się aponem. Lekarz Pogotowia, po przepłukaniu żołądka, pozostawił desperatę na miejscu.

— Eugenia Bielokówna, lat 30, służąca (Piwna 35), otruła się nieznana substancją w bramie domu Kanonów 6. Pogotowie przewiozło desperatkę do szpitala św. Ducha.

Pewność zdrowia — skarb to duży „OLLA” wiesz Ci posłuży!

“OLLA”
Gum..?

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM: Codziennie wieczorem „Trójka hultajska” M. Hemara ze Stefanem Jaraczem.

TEATR WIELKI - OPERA: Dziś opera „Carmen” z występem Marji Maksakowej.

TEATR NARODOWY: Dziś wiecz. „Fryderyk Wielki” Nowaczyńskiego z Sołskim, Brydzińskim, Leszczyńskim i innymi.

TEATR POLSKI: Dziś pogodne „Stare wino”.

TEATR MAŁY: Dziś „Żołnierz i bohater” Shawa po raz 108-ci.

TEATR NOWY: Dziś komedia „Był sobie więzień”.

TEATR KAMERALNY (Senatorowska 29). Ostatnie dni komedji „Sąsiadka”. W próbach sztuka Fedora „Matura”.

TEATR MALICKIEJ (Karowa 18) daje dziś i codziennie arcywesołą kom. Bus-Feketego „Trafika pa ni generalowej” z Malicką i Bendą.

W każdą sobotę i niedzielę o 4 po poł. po cenach do połowy zmniejszonych „Cień Nicodemiego”.

TEATR WIELKA REWJA. „Widowisko nr. 1”, które wywołało tak

wielkie zainteresowanie, będzie wystawiane jeszcze tylko kilka dni.

Codziennie dwa przedstawienia o 7.15 i 9.45.

STOŁECZNY TEATR POW. SZECHNY: Dziś „Zwyciężył kryzys” przy ul. Elbląskiej 21, środa to samo — przy ul. Rozbrat 14, Narbutta 14.

CYRULIK WARSZAWSKI: Codziennie program świąteczny „Wiecz na ondulacji”, z gościnnym występem Chóru Dana. Dzisiaj dwa przedstawienia o 7.15 i 9.45.

TEATR ROSYJSKI: (Nowy Świat 19) w piątki, soboty i niedziele. W piątek premiera sztuki „Burza” Francka.

DAWID OJSTRACH W KONSERWATORJUM. Dziś we wtorek, 14 b. m. o godz. 20.15 odbędzie się w sali Konserwatorium zapowiadany recital skrzypcowy wspaniałego skrzypka sowieckiego Dawida Ojstracha.

CYRK STANIEWSKICH: Dziś i codziennie o 18.15 w gwiazda Abisynji Korina na czele noworocznego programu. We wtorki, środy, soboty i niedziele o 4.30 pp. i 18.15 w.

Ogromne zadłużenie pracowników miejskich

Związek Zawodowy Pracowników Samorządowych m. stoł. Warszawy ukończył opracowanie wyników ankiety w sprawie zadłużenia pracowników miejskich w Warszawie.

Z ankiety tej wynika, że zaledwie 3 proc. pracowników miejskich nie ma terminowych długów do zapłacenia, natomiast 6,5 proc. pracowników ma zadłużenie przekraczające nawet roczną pensję. Największa liczba pracowników (45 proc.) ma zadłużenie w wyso-

kości około 3-miesięcznej pensji.

Ankieta objęła także liczbę osób będących na utrzymaniu pracowników miejskich. Pracownicy, zarabiający do 150 zł. mają na utrzymaniu do 4 osób. Natomiast wśród nielicznych pracowników, zarabiających ponad 650 zł. miesięcznie, przeszło 40 proc. ma na utrzymaniu więcej niż 4 osoby.

Wyniki ankiety będą wyszyskane przy akcji oddłużeniowej pracowników miejskich.

Nędza emerytów państwowych

Do organizacji emerytów państwowych nadchodzi w dalszym ciągu ze wszystkich stron kraju liczne memorjały, rezolucje, ulotki i t. p., wyrażające rozpacz z powodu wyjątkowego traktowania emerytów państwowych, których obciążono największymi ciężarami dla pokrycia deficytu budżetowego, z naruszeniem ich dobrej na-

bytych praw i elementarnych zasad sprawiedliwości.

Potrójną sposob obciążenia emerytów: podatkiem od wynagrodzeń, podwyżką podatku dochodowego i obciążeniem części lat służby zaborczej, jest niewątpliwie zbyt wielką krzywdą. Tak npr. pensje wdów, utrzymujących się z 70 zł. miesięcznej emerytury, zostały zmniejszone do 50 zł.

Należy podkreślić, że dla skarbu państwa pożytek z redukcji uposażeń emerytur jest znikomym, gdy tymczasem nędza wśród emerytów przybiera katastrofalne rozmiary, albowiem przeważająca większość emerytów pobierała uposażenie i tak poniżej minimum egzystencji.

Biała gorączka

Przy ul. Lubeckiego 17, nocą powrócił do domu pijany, 44-letni Wacław Różyk, malarz, krewny dozorczy domu.

Różyk, w przystępie białej gorączki, rzucił się na śpiących domowników, bijąc ich oraz demolując urządzenie mieszkania.

Przeżeraeni domownicy w negliżu uciekli do sieni.

Na miejsce przybyło 4-ch policjantów, którzy musieli stoczyć walkę z Różykiem. Po obezwładnieniu awanturnika przewieziono go do aresztu V-go komis., gdzie pozostał, aż do wytrzeźwienia. Żona dozorczy, Anna Różyk została poraniona przez szaleńca.

„Bohaterowie Sybiru” (V-ta Dywizja)

Ledwie tylko rozeszły się pierwsze wiadomości, że wytwórnia „Urania-film” przystępuje do nakręcania filmu, opiewającego bohaterów i porywające dzieje V-tej Dywizji Syberyjskiej, a już do atelier, do biura wytwórni, ba, nawet do prywatnych mieszkań zaczęli się zgłaszać ochotnicy do współpracy. Ten informuje o autentycznym zdarzeniu, ów przynosi swój pamiętnik, opisujący pobyt w Nowo-Nikolajewsku i bitwę pod Tajgą; inny dostarcza zdjęć fotograficznych z tamtych czasów i t. d. Każda wytwórnia zawsze zaspiewana jest różnego rodzaju ofertami, po większej części niema nawet czasu ich przegladac. Jednak w tym wypadku ochotnicy, zgłaszający swą gotowość do współpracy, nie są natrętami... To są właśnie ci ludzie, których współpraca jest najcenniejsza; ci właśnie, których bohater-skim czynem „Urania-film” chce wy-stawić mocny, artystyczny pomnik, ci, z V-tej Dywizji Syberyjskiej. (x)

Rialto

„Bądź tylko moja”

Nowy typ „królewicza”, ratującego Kopciuszka, musi mieć według reżyserów filmowych większy zasób formy i duży zasób poświecenia. Że forsa zdobyta jest przy niezbyt pięknych aferach w rodzaju domu gry i t. d., o to oczywiście nie chodzi, — zwłaszcza, że amerykańska publiczność pasjami lubi ciemne typy, pod wpływem uczucia, zmieniając się w aniołów. Bohater więc ma pieniądze, a bohaterka urodę i talent. Bohater rujnuje się dla edukowania jej talentu i otwarcia przed nią drogi do sławy, a bohaterka z zadowoleniem na to pozwala... i wcale niedwuznacznie sportsmena.

Ponieważ musi być „dobry ko-nieć” w ostatniej chwili otwierają się jakoś oczy królowej na zalety wiernego rycerza — i wszystko topi się w pocałunku...

Treść, jak widać, banalna. Wykonanie poprawne, a prześliczne wstawki operowe mogą zadowolić najbardziej niecierpliwych amatorów muzyki w kinie. Trzeba przyznać, że i humoru jest sporo i cały film wręcz żywym i humorem. Momenty liryczne są mniej udatne, gdyż nieco przesadzono w ekwilibrystycznym sentymentalizmie. Całość ogłada się z przyjemnością.

Ika.

Pechowy zakład fryzjerski

Przy ul. Konopackiej 1, istniał zakład fryzjerski, należący poprzednio do Franciszka Bekieszyńskiego, który przed kilku laty powiesił się w mieszkaniu swym (Florjańska 8). Po śmierci męża pracownik Bekieszyńskiego, 24-letni Ryszard Wygonowski, przejął zakład i prowadził wspólnie z wdową. W ub.

piątek Wygonowski zabrał — jak zwykle klucze, udał się do zakładu i od tej pory nie pokazał się więcej. W niedzielę znaleziono w zakładzie Wygonowskiego, który otrul się gazem świetlnym przez odkręcenie kurka u maszyny gazowej. Samobójca pozostawił 2 listy: do przyjaciółki i do policji. Przyczyną tragicznego kroku — ciężka sytuacja materialna i znaczne długi? Nie mogąc znaleźć innego wyjścia z trudnego położenia, W. popełnił samobójstwo.

T. U. R.

STUDJUM SPOŁECZNE TUR wznawia po świętach swą pracę we środę 15 b. m. o godz. 7.30 w gmachu ZZK.

W czwartek, dnia 16 b. m. tow. D. Kłuszyńska wygłosi w Stow. b. więźniów polit. (Belańska 9) odczyt na temat „Austrija” (cykl — „Świat i ludzie”). Wstęp wolny.

Odczyt T.U.R. Jana N. Millera

W najbliższą środę, 15 stycznia, odbędzie się trzeci skolei odczyt z cyklu „Ku nowej kulturze”, zorganizowanego przez Zarząd Główny TUR.

Odczyt na temat: **O pole widzenia literatury socjalistycznej** — wygłosi znany literat i krytyk Jan Nepomucen Miller.

Prelekcja odbędzie się w sali Pol. Zw. Myśli Wolnej przy ulicy Królewskiej 16 p. I, o godzinie 8 wiecz. — Wstęp po 49 i 99 gr.

Bilety wcześniej nabywać można w Sekretariacie TUR, Czerwonego Krzyża 20, i w Administracji „Robotnika”, Warecka 7.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Oczy czarne” z Harry Baur.

APOLLO: „Marja Baszkirczew”.

ATLANTIC: „Nasze słoneczko”.

AMOR: „Maly pułkownik”.

ANTINEA: „Człowiek o stu maskach” i „Żywy zastaw”.

AKRON: „Królowa niewolników” i „Czarwonny wóz”.

AS: „Szaleńcy i rewja”.

BALTYK: „Melodia wielkiego miasta”.

COLOSSEUM duże „Zaczęło się od pocałunku”.

COLOSSEUM MAŁE: „Antek policmajster”.

CORSO: „Czar młodości” i rewja.

CAPITOL: „Jasnie pan szofer”.

CASINO: „Burza nad światem”.

CASINO pocz. 4 g.

wielkie wstrząsające widowisko filmowe

p. t.

BURZA NAD ŚWIATEM

Fox-Film.

W NIEDZIELĘ PORANKI o 12-ej

CZARY: „Bengali” i „W królestwie zabaw”.

ELITE: „Dwie Joasie” i nadprogram.

EUROPA: „4½ Muskietierów”.

FILHARMONJA: „W walce z Caratem” (Miłość Maksyma).

FLORIDA: „Ahaswer” (z Konradem Veidtem) i „Wonder-bar”.

FORUM: „Wyprawy krzyżowe” i „Na skrzydłach fantazji”.

FAMA: „Miłość w czołgu”.

HELIOS: „Dzień wielkiej przygody”.

HOLLYWOOD: „Burza nad Andami” i rewja.

KOMETA: „Dziewczę z Budapesztu” i rewja.

Kino-Teatr KOMETA

ul. Chłodna 49, tel. 6.48-51.

Dziewczę z Budapesztu

Bajeczna inscenizacja. — Czar węgierskiego czardasa i pionałego temperamentu. — Cygańska muzyka. Skrzypcy dwojg.

REWJA

LUX: „A. B. C. miłości” i „S. O. S. Góra lodowa”.

LOS: „Poco pracować?” i dodatki.

MAJESTIC: Czele miasto o tem mów

Początek 6, 8, 10 w.

HUMOR! EMOCJA! SENSACJA!

w rewelacyjnym arcydziele filmowym p. t.

Cate miasto o tem mów

Film dla wszystkich

MEWA: „Niebezpieczna piękność” i „Marzące usta”.

MASKA: „Taniec miłości” i „Mężczyźni w niebezpiecznym wieku”.

METRO: „Tajemnica ekspresu Nr. 6” i „Legiony”.

MIEJSKIE: „Indyjscy piechurzy”.

KINO MIEJSKIE

INDYJSCY

PIECHURZY

(Flap i Flap)

Dozwolony

MUCHA: „Malowana zasłona” i „Milioner mimowoli”.

NOWA TOMBOLA: „Niewolnica z Mandalay” i „Zaproszenie do walca”.

OKO PRASKIE: „Tajemnicza dama”.

PAN: „Manewry miłosne”.

W Kinie PAN

Rewelacyjny polski romans muzyczny

MANEWRY MIŁOSNE

Reż. J. NOWINA-PRZYBYLSKI i KONRAD TOM.

W rol. gł.: Mankiewiczówna, Halama, Zimińska, Zabczyński, Sielański.

Humor, Młodość, Radość, Piosenka

Przepych wystawy. Wspaniała gra!

PETIT TRIANON: „Noc wiedeńska” i „Ulica szaleństw”.

POPULARNY: „Świat się śmieje” i rewja.

PROMIEN: „Świt, dzień i noc Palestyny” i „Śluby ulańskie”.

PRAGA: „Sequoia” i rewja.

RAJ: „ABC miłości”.

RIALTO: „Będziesz znów moją”.

RIVIERA: „Jakieś miłości pragniesz” i „Zagadnienia seksualne”.

ROXY: „Żona za 1000 rubli”.

SEINKS: „Chińskie morze i rewja”.

SOKÓŁ: „Niedokończona symfonia”.

STYLÓWY: „Kochaj tylko mnie”.

ŚWIATOWID: „Petter Ibbetson”.

ŚWIAT: „Roześmiane oczy”.

TON: „Sequoia” i dodatki.

UCIECHA: „Noc weselna” z Anna Sten i Gary Cooper.